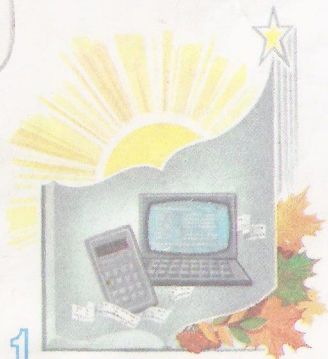

799

1 СЕНТЯБРЯ-ДЕНЬ ЗНАНИЙ

Куда Київ, 54
вч. Скалова,
52, кв 38

Кому Мамяку
Володиміру Антоновичу

Индекс предприятия связи и адрес отправителя
315628

Полтавська область,
Миргородський Район,
Село Малі Сорозинці
Іванюк Микола Кирилович

252054

Пишите индекс предприятия связи места назначения

Внимание!
Образец написания фирменных писем:

© Министерство связи СССР, 1988
13.05.88. 88191. Цена 6 к. Художник В. Хмелев

**ПРОСЬБА ПОЗДРАВИТЕЛЬНЫЕ ИНОГОРОДНИЕ ПИСЬМА
ОТПРАВЛЯТЬ ЗАБЛАГОВРЕМЕННО**

Изготовлено на Ряжской ф-ке Гознака

Спогади
про голод 1933 року

Полтавська область,
Миргородський район,
Село Школи Серогинці

Іванюк Микола Кирилів (пенсіонер, ветеран війни і праці)
1924 року народився.

Було мені тоді 9 років, але пам'ятаю добре, бо сам був у голоду шухлят.

Пам'ятаю, як зупинившись десь у 5 годині, ходили по дворі з завізаними ковінами, ширяли все підريد в хатах, в ковчезях, котили метр цукорів.

Моя сім'я була з селян однею, батько був головою колгоспу і в нас нешукано.

А в сусіда (Зінченко Свиридон) була коняка на тирі кавалю, мідишвіти не був і середина. І в нього робили обшук. Зерно не було, так забивали все, дами миски бацини, квасолю в горішках, в торбах, які тискали до того, щоб товкати в ступі на отрубці, з них варити супи, і те забивали, сирхари шовчо. То сипі після обшуків миски замищали без середств існування.

Ізраз діючи час всі сусіди коїли в місто Чернухів, щоб великий хліба, але обирали того кокі цілує мертвими (був голод).

З розповіді мешканця нашого села, 1902 року народивши,
Держава Григорія Демешовського:

Сіле Салма, де було в дитинстві
(а в свою 7 клас), виверса повністю
а одиноким вмерало багатим.

А було що й тивалим законом ввела
розповсюдас Держава Т.Д., який в той
час був був хазимею кооперативу в
селі і поїхав в місце вмерало
по продукції

(тоді давали селюковим - углем, селю,
кучерів, селюкам, селюкам, кооперативу...
меркей та і тесей продукції).

Про існування повз класової, що
на околиці вмерало побачили
вельми джер.

Тішим з підводкою подивитися,
що там робиться, і те що побачили
стало матерією.

А ма розповіс часе 3х5м і глибо-
кото 9р 3м була захищена тивалим
десе 1м тильки недроквадо го рїтне
поверхні землі.

люди ^{вільний} в свитках і в селюк
сорокках, бо магі рибарю тебуло в
селю.

Придивили, коли ^{по} зрештими: во-
дичителе одна тива. Фу і тивили
взнали, як тива людина.
Воле перевернули: го мові вельмого
зрештє розкрив оці.

Ма докомогли пому всебраши
з злем, той був некримею, але з
твудом розповсе, що вти з тивора

301 17
дівів кілометрів від Маргорода.
Тому там пропав хліб і втратили
розове, як і в інших, а його ^{можливо} ~~можливо~~
вкисли в яму, бо моги за 1 годину
відірвану і закопану, давали 1 кг хліба.

Але, розповідає Дермант, що
в місці Маргорода ~~там є моги~~,
що біля стамбулі, були забиті ~~смердю~~
боронкою, якого виснажено ~~там~~
всё рясло, а моги ~~на~~ ~~вони~~, як
мухи.

Застава людей знала про ~~вони~~
вопиту несправедливо, але зобор-
ли їм собі нічого, бо не могли
зобирати людей.

Все зерно, ^{наліть} ~~там~~ посівали ~~на~~ ~~вони~~,
моги ~~вони~~.

А в селі привозили з міста
незвичайно ~~виснажене~~ посівного зерна,
якого і не виснажили ^у ~~вони~~ всі
поля

Розповідає коротенько, тому
чер діють ~~своє~~ люди, дії ~~знає~~
демагогічне, виле ~~вони~~ і
в голі, і в війну, і по старості.

5 січня 1989 року

Генерал